

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Apatnapu't Isa

Pagbubunyag ng Propetikong Kahalagahan ng Pagbabalik ng Kapapahan at ng Ikawalong Pangulo

Jeff Pippenger
2024-03-17

Sa kasalukuyan ay masusing pinag-aaralan namin ang propetikong mga katangian ng kasaysayan kung saan ang papado ay muling bumabalik sa trono ng daigdig bilang ang ikawalong ulo, na siya ring mula sa pitong ulo. Ginagawa namin ito upang maingat na matukoy ang propetikong mga katangian ng kasaysayan kung kailan ang ikawalong pangulo, na siya ring mula sa pitong pangulo, ay tumutupad sa pagbuo ng larawan ng halimaw ng papado. Sinimulan namin ang aming mga pagsasaalang-alang sa mga katotohanang ito sa Bundok Carmelo at sa kaarawan ni Herodes. Ang dalawang banal na paglalarawang ito ay kumakatawan sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos, na kinakatawan din sa talatang apatnapu't isa ng Daniel kabanata labing-isa.

Siya'y papasok din sa maluwalhating lupain, at maraming bansa ay mababagsak: ngunit ang mga ito ay makakatakas sa kaniyang kamay: Edom, at Moab, at ang mga pangunahin sa mga anak ni Ammon. Daniel 11:41.

Sa talata, pumapasok ang huwad na hari sa hilaga sa maluwalhating lupain. Ang maluwalhating lupain sa kasaysayan ng sinaunang Israel ay ang lupain ng Juda, at ito'y inilarawan bilang isang lupaing binubukalan ng gatas at pulot-pukyutan, at dahil dito, bukod sa iba pang dahilan, ito'y maluwalhati. Maluwalhati ito sapagkat pinili ni Cristo ang kabisera nito, ang Jerusalem, bilang dako ng Kaniyang templo, at ang lungsod na pinili Niyang paglagyan ng Kaniyang Pangalan.

Mula nang araw na inilabas ko ang aking bayan mula sa lupain ng Egipto, wala akong piniling alinmang lungsod sa lahat ng mga lipi ng Israel upang doon ay itayo ang isang bahay, upang ilagay ang aking pangalan roon; ni pumili man ako ng sinumang tao upang maging pinuno sa aking bayang Israel: ngunit pinili ko ang Jerusalem, upang ilagay ang aking pangalan roon; at pinili ko si David upang mamuno sa aking bayang Israel. 2 Cronica 6:5,6.

Ang literal na lupain ng Juda ay ang maluwalhating lupain para sa literal na sinaunang Israel noon, at ang Estados Unidos ay ang espirituwal na lupain ng Juda, ang maluwalhating lupain para sa espirituwal na makabagong Israel.

Kapag ang lupaing ibinigay ng Panginoon bilang kanlungan para sa Kanyang bayan, upang Siya'y sambahin nila ayon sa hatol ng kanilang sariling budhi, ang lupaing sa loob ng maraming taon ay nakalatag sa ibabaw nito ang kalasag ng Makapangyarihan sa lahat, ang lupaing pinaburan ng Diyos sa paggawa rito bilang tagapag-ingat ng dalisay na relihiyon ni Cristo—kapag ang lupaing iyon, sa pamamagitan ng mga mambabatas nito, ay tatalikdan ang mga simulain ng Protestantismo at bibigyang-katigan ang apostasiyang Romano sa pakikialam sa kautusan ng Diyos—sa panahong yaon mahahayag ang pangwakas na gawain ng tao ng

kasalanan. Signs of the Times, Hunyo 12, 1893.

Matapos malupig ng huwad na hari sa hilagaan ang hari sa timugan (ang dating Unyong Sobyet), sa talatang apatnapu, noong 1989, saka naman niya sinasakop ang maluwalhating lupain (ang Estados Unidos). Sa talatang apatnapu't isa, ang salitang "countries" ay isang idinagdag na salita, at hindi ganap na wasto, sapagkat sa batas ng Linggo, ang "marami" na ibinubuwal ay isang uri ng mga tao na nakaalam ng pagkakaiba sa pagitan ng Sabat ng ikapitong araw at ng araw ng araw, bago dumating ang batas ng Linggo.

Ang pagbabago ng Sabat ay ang tanda o marka ng awtoridad ng Simbahang Romano. Yaong mga nauunawaan ang inaangkin ng ikaapat na utos at pinipiling ipangilin ang huwad na Sabat sa halip ng tunay ay sa gayon nagbibigay-galang sa yaong kapangyarihan na siya lamang ang nag-uutos nito. Ang tatak ng hayop ay ang Sabat ng Papado, na tinanggap ng sanlibutan kapalit ng araw na itinakda ng Diyos.

Ngunit ang panahon upang tanggapin ang tanda ng hayop, gaya ng itinakda sa propesiya, ay hindi pa sumasapit. Hindi pa dumarating ang panahon ng pagsubok. May mga tunay na Kristiyano sa bawat iglesia, kabilang ang komunyong ng Simbahang Romano Katoliko. Walang sinuman ang hinahatulan hangga't hindi pa nila natatanggap ang liwanag at nakikita ang pananagutan ng ikaapat na utos. Ngunit kapag ipinalabas na ang dekreto na nagpapatupad sa huwad na Sabat, at kapag ang malakas na panawagan ng ikatlong anghel ay magbabala sa mga tao laban sa pagsamba sa hayop at sa kaniyang larawan, ang hangganan sa pagitan ng huwad at ng tunay ay mahahayag nang malinaw. Kung magkagayo'y yaong mga nagpapatuloy pa rin sa pagsalangsang ay tatanggap ng tanda ng hayop sa kanilang mga noo o sa kanilang mga kamay.

Sa mabilis na hakbang, lumalapit tayo sa panahong ito. Kapag ang mga Protestanteng iglesia ay makiisa sa kapangyarihang sekular upang itaguyod ang isang huwad na relihiyon, na dahil sa pagtutol dito ay tiniis ng kanilang mga ninuno ang pinakamatinding pag-uusig, kung magkagayon ay ipatutupad ang Sabat ng Papa sa pamamagitan ng pinagsanib na awtoridad ng iglesia at estado. Magkakaroon ng isang pambansang apostasya, na magwawakas lamang sa pambansang pagkawak. Bible Training School, Pebrero 2, 1913.

Ang uring "marami" na ibabagsak sa nalalapit na batas ng Linggo ay yaong mga mananagot sa liwanag ng Sabat, na siyang liwanag na ibinigay para sa panahong iyon, na isang punto ng pagbaling at isang krisis sa kasaysayan kapwa ng iglesia at ng mga bansa. Ang uring iyon ay ang iglesia ng Laodiceang Adventismo na umabot na sa katapusan ng kanilang paglalagalag sa ilang ng paghihimagsik. Doon sila isusuka mula sa bibig ng Panginoon magpakailanman. Ang Laodiceang Adventismo ay yaong mga tinawag sa liwanag ng ikatlong anghel, alinman sa unang Kadesh sa kasaysayan, mula 1844 hanggang 1863, o sa ikalawang Kadesh sa kasaysayan, mula 2001 hanggang sa batas ng Linggo.

At sinabi niya sa kaniya, Kaibigan, paanong nakapasok ka rito na walang kasuutang pangkasalan? At siya'y hindi nakaimik. Nang magkagayo'y sinabi ng hari sa mga lingkod, Gapusin ninyo siya, kamay at paa, at dalhin ninyo siya palayo, at ihagis ninyo siya sa kadilimang nasa labas; doon ay magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng ngipin. Sapagkat marami ang tinawag, ngunit kakaunti ang mga pinili. Mateo 22:12-14.

Ang tinig ng ikatlong anghel, maging noong 1844 o noong 2001, ay isang panawagan sa kasalan. Ang “marami” na nabubuwal sa batas sa Linggo ay ang “marami” na tinanggihan ang kasuutang pangkasal ng katuwiran ni Cristo, at sa halip ay napabilang sa kasalan ng sampung hari sa patutot ng Roma. Sa kasalang iyon, maaaring panatilihin ng isang tao ang sarili niyang mga kasuotan, sapagkat ang kailangan lamang upang maalis ang kaniyang kahihyan ay tawagin siyang ayon sa apelyido ng patutot na naghahari sa ibabaw ng sampung hari.

At sa araw na yaon, pitong babae ang kakapit sa isang lalaki, na magsasabi: Kakainin namin ang aming sariling tinapay, at magsusuot ng aming sariling kasuotan; lamang ay ipatawag kami sa iyong pangalan, upang maalis ang aming kahihyan. Isaias 4:1.

Nabigo sila sa unang pagsubok sa pagkain, sapagkat pinili nilang kainin ang sarili nilang tinapay, sa halip na ang tinapay ng langit. Nabigo sila sa ikalawang pagsubok kung saan dapat nilang luwalhatiin ang Diyos sa pamamagitan ng pagpapamalas ng Kanyang karakter, ngunit pinili nilang isuot ang sarili nilang kasuotan. Nabigo sila sa ikatlong litmus test, sapagkat ipinamalas nila ang pangalan (karakter) ng halimaw, sapagkat pinili nilang tanggihan ang pangalan (karakter) ni Cristo. Sa unang pagbanggit ng Babilonia, ang layunin kung bakit nagtayo si Nimrod ng isang lungsod (estado) at isang tore (iglesia) ay upang magkaroon siya ng pangalan para sa kanyang sarili.

At kanilang sinabi, Halikayo, tayo’y magtayo para sa ating sarili ng isang lungsod at isang tore na ang tuktok nito’y aabot hanggang sa langit; at tayo’y gumawa para sa ating sarili ng isang pangalan, baka tayo’y mangalat sa ibabaw ng buong lupa. Henesis 11:4.

Ang pangalan ay isang sagisag ng pagkatao, at ang propetikong katangian ng ikawalong halimaw, na isa sa pito, ay ang dalawahang kalikasan ng pagsasanib ng Simbahan (tore) at Estado (lungsod). Sa krisis ng mga huling araw, ang mga tao ay mahahati sa dalawang uri.

Dalawang uri lamang ang maaaring umiral. Bawat panig ay maliwanag na tinatakan, alinman ng selyo ng Diyos na buhay o ng tatak ng hayop o ng kaniyang larawan. Bawat anak ni Adan, lalaki at babae, ay pumipili kay Cristo o kay Barabas bilang kaniyang heneral. At ang lahat ng naglalagay sa kanilang sarili sa panig ng mga di-tapat ay nakatindig sa ilalim ng itim na bandila ni Satanas, at inaakusahan ng pagtatakwil at paglapastangan kay Cristo. Inaakusahan silang sinasadyang ipako sa krus ang Panginoon ng buhay at kaluwalhatian. Review and Herald, Enero 30, 1900.

Isang uri ang magbibigay-katawan sa larawan ng halimaw, at ang kabilang uri ay magbibigay-katawan sa larawan ni Cristo. Ang isa ay magsusuot ng kasuutang pangkasal ni Cristo, at ang kabilang uri ay magsusuot ng “sarili nilang kasuotan.” Ang isang uri ay kakain ng pagkaing makalangit, at ang kabilang uri ay kakain ng kanilang “sariling tinapay.” Ang uring kumakain ng kanilang “sariling tinapay” at pinananatili ang sarili nilang kasuotan ay kumakatawan sa “marami” na tinawag ng tinig ng ikatlong anghel, at sila ang “marami” na babagsak sa nalalapit na batas ng Linggo. Ang kanilang pagtatangka na tubusin ang kanilang nawalang kalagayan kapag nahayag ang kanilang pagkatao sa krisis ng batas ng Linggo ay ang maling pag-asa na kung tatanggapin nila ang pangalan ng patutot ng Roma, sa paggawa nito ay aalisin ang kanilang “kadustaan.”

Sa panahong iyon, ang iilang mga hinirang ay itinataas bilang watawat ng isang daan at apatnapu't apat na libo, at may isa pang pangkat sa talatang apatnapu't isa na "tumatakas" sa kamay ng huwad na hari sa hilaga. Ang salitang Hebreo na isinalin bilang "tumatakas," sa talatang apatnapu't isa, ay nangangahulugang tumakas na wari'y dahil sa pagkapadulas; ipinahihiwatig ng kahulugan ang kaisipan ng paghawak ng isang piraso ng sabon sa tubig, at, dahil sa pagkapadulas ng sabon, ito'y dumudulas at nahuhulagpos mula sa iyong kamay. Ang pangunahing elemento ng kahulugan ng salitang ito, kapag ginagamit sa wikang Hebreo, ay na anuman ang tumatakas ay isang bagay na, bago ang pagtakas, ay nasa ilalim ng kapangyarihan ng yaong pinagtatakas nito.

Sa talatang ika-apatnapu't isa, ang tatluhan pagkakaisa ng dragon, ng halimaw, at ng bulaang propeta ay naisakatuparan.

“Ang mga Protestante ng Estados Unidos ang mangunguna sa pag-uunat ng kanilang mga kamay sa ibayo ng malawak na agwat upang dakmain ang kamay ng Espiritismo; aabot sila sa ibayo ng kalaliman upang makipagkapit-kamay sa kapangyarihan ng Roma; at sa ilalim ng impluwensiya ng tatluhan pagkakaisang ito, ang bansang ito ay susunod sa mga yapak ng Roma sa pagyurak sa mga karapatan ng budhi.” Ang Dakilang Tunggalian, 588.

Kapag ang Estados Unidos ay nakipagsanib-puwera sa Nagkakaisang mga Bansa at sa kapapahan sa panahon ng batas ng Linggo, may isang pangkat ng mga taong dating nasa kamay ng kapapahan, na pagkatapos ay “nakatatakas” mula sa kamay ng huwad na hari sa hilagaan. Ang mga taong iyon ay dating nasa pagkakahawak ng kapangyarihan ng kapapahan. Ang mga taong iyon ay kinakatawan, sa piging sa kaarawan ni Herodes, ni Juan Bautista, na noon ay nasa pagkakabilanggo sa mga piitan ng Roma at naghihintay ng kamatayan o pagpapalaya. Ang uri ng mga taong nakatatakas mula sa pagkabihag ng kapapahan sa panahon ng batas ng Linggo ay kinakatawan ng tatlong tribo, at sa gayon ay sumasagisag sa tatluhan pagkakabuo ng makabagong Babilonya.

Sa mismong panahong iyon, ang ikalawang tinig sa Pahayag kabanata labing-walo ay tumatawag sa mga taong iyon na tumakas palabas ng Babilonia, upang huwag silang makibahagi sa kanyang mga hatol na magsisimula sa panahong iyon. Ang ikalawang tinig na iyon ay ang tinig ni Cristo, ngunit kinakatawan nito ang tinig ng isandaang apatnapu't apat na libo na noon ay ipinahahayag ang mensahe ng ikatlong anghel nang may malakas na tinig. Kapag yaong mga nakaliligtas mula sa kamay (isang sagisag ng pagpapasakop) ay nakaliligtas mula sa kamay ng huwad na hari ng hilaga, saka nila nasusumpungan ang kamay ng tunay na hari ng hilaga.

Sa Bundok Karmelo pinaslang ang mga propeta ni Baal; at, yamang ang huwad na diyos na si Baal ay maskulino, kumakatawan sila sa Estado, at ang mga propeta ni Astarot ay kumakatawan sa Simbahan. Pinatay ni Elias ang mga propeta ni Baal, at sa gayo'y natukoy ang wakas ng ikaanim na kaharian, bagaman ang relihiyon ng Tumulikod na Protestantismo, na kinakatawan ni Salome, ay patuloy pang nalalarawan. Si Salome—ang Tumulikod na Protestantismo—bilang Salome, ay umaakit kay Herodes, at ang sampung hari ay nagsisang-ayon na pumasok sa isang alyansa ng Simbahan at Estado kasama ng ikawalong ulo, na mula sa pitong ulo. Si Salome ang siyang pinagnanasaan sa puso ng nakikipagtalik sa sariling kamag-anak na si Herodes.

Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, na ang sinumang tumingin sa isang babae upang magnasa sa kaniya ay nakagawa na ng pangangalunya sa kaniya sa kaniyang puso. Mateo 5:28.

Ang inestuwal na pagnanasa ni Herodes sa kanyang puso ay sa kanyang puso'y pinag-isa ang kanilang laman, at kaya't siya at si Salome ay naging isang laman.

Kaya't iiwan ng lalaki ang kaniyang ama at ang kaniyang ina, at makikipisan sa kaniyang asawa: at sila'y magiging isang laman. Genesis 2:24.

Sa pagdiriwang ng kaarawan ni Herod, nagkaisa si Herod at si Salome, at si Herod, na sinagisagan ni Ahab, ang ulo ng sampung hari ng hilagang kaharian. Sa nalalapit na batas ng Linggo, nagtatapos ang ikaanim na kaharian ng hayop na mula sa lupa kapag yaong mga sungay na naging isang sungay, na kumakatawan sa pagsasanib ng mga sungay ng Simbahan at Estado (ang larawan ng hayop), ay pinaslang ni Elijah. Pagkaraan, inaakit ni Salome si Herod, nakikipag-isa sa kanya, at kinukumbinsi siyang ibigay ang kalahati ng kaniyang kaharian (ang pandaigdig na Estado) sa kaniyang ina (ang pandaigdig na Simbahan). Nasa kapangyarihan na ni Salome si Ahab at ang kaniyang sampung lipi, sapagkat ang sampung hari ay pawang nagkakaisa.

At ang sampung sungay na iyong nakita ay sampung hari, na hanggang ngayo'y hindi pa tumanggap ng kaharian; ngunit tatanggap sila ng kapangyarihan bilang mga hari sa loob ng isang oras kasama ng hayop. Ang mga ito'y may iisang pag-iisip, at ibibigay nila ang kanilang kapangyarihan at kalakasan sa hayop. Apocalipsis 17:12, 13.

Ang hayop na pinagkalooban nila ng kanilang kapangyarihan at lakas ay ang hayop na sinasakyan ng patutot. Ang hayop ay kumakatawan sa katangian ng larawan, na siyang pagsasanib ng Simbahan at Estado, na ang babae (ang Simbahan) ang may pamamahala sa ugnayan, sapagkat ito ay isang kasalang Latin, kung saan ang apelyido ay ang sa asawang babae, at kung saan ang babae ang namumuno sa lalaki, bilang paghihimagsik laban sa tunay na ugnayan ng pag-aasawa.

At sa babae ay sinabi niya, Lubhang pararamihin ko ang iyong kapighatian at ang iyong pagdadalang-tao; sa kapighatian ay magluluwal ka ng mga anak; at ang iyong pagnanasa ay sa iyong asawa, at siya'y mamumuno sa iyo. Henesis 3:16.

Ang sampung hari ay may iisang kaisipan at iisang puso.

Sinipi ang Apocalipsis 17:13-14. "Ang mga ito ay may iisang pag-iisip." Magkakaroon ng isang pangkalahatang bigkis ng pagkakaisa, isang dakilang pagkakatugma, isang konpederasyon ng mga puwersa ni Satanas. "At ibibigay nila ang kanilang kapangyarihan at lakas sa hayop." Sa gayon ay nahahayag ang gayunding arbitraryo at mapaniil na kapangyarihan laban sa kalayaan sa relihiyon, ang kalayaang sumamba sa Diyos ayon sa diktado ng budhi, gaya ng ipinamalas ng kapapahan, noong nakaraan, nang inusig nito ang mga nangahas na tumangging sumunod sa mga panrelihiyong ritwal at seremonya ng Romanismo.

"Sa digmaang magaganap sa mga huling araw ay magkakaisa, laban sa bayan ng Diyos, ang lahat ng mga tiwaling kapangyarihan na tumalikod mula sa katapatan sa kautusan ni Jehova. Sa digmaang ito, ang Sabat ng ikaapat na utos ang magiging dakilang punto ng pagtatalo;

sapagkat sa utos tungkol sa Sabat ay ipinakikilala ng Dakilang Tagapagbigay ng Kautusan ang Kanyang sarili bilang ang Maylalang ng langit at ng lupa." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 983.

Ang sampung hari, na ang pinuno ay si Ahab, o si Herodes, ay naakit ni Salome, na anak ni Herodias. Ang Nagkakaisang mga Bansa, na sa batas ng Araw ng Linggo ay naakit ni Salome, ang bulaan na relihiyon ng tumalikod na Protestantismo, at na dating ikaanim na kaharian sa propesiya ng Biblia, ay tumatangan sa pamamahala ng kaharian ng sampung hari, na pawang sumasang-ayon na ibigay ang kalahati ng kanilang kaharian sa relihiyon ng Katolisismo. Ginawa nila ang pasyang ito nang may ganap na pagkakaisa, sapagkat ang lahat ng mga hari ay naakit sa mapang-akit na sayaw ni Salome. Sila'y sumang-ayon na ilaan ang kanilang pinagkaisang lakas sa gawaing pagpatay sa mga kinakatawan ni Juan Bautista.

Ang halimaw (ang Mga Nagkakaisang Bansa) ay pinamamahalaan ng isang punong hari (ang anak na babae ni Jezebel). Iniutos ni Jezebel sa kaniyang anak na babae na pasimulan ang pakikipid at inestuwal na ugnayan kay Herodes at sa iba pang mga hari, sapagkat siya ang ina ng mga patutot. Siya ang bugaw ng sarili niyang anak na babae. Si Herodes, si Ahab, at ang Mga Nagkakaisang Bansa ay naakit ng bulaang propeta, na siyang Estados Unidos. Ang Estados Unidos ay huminto sa pagiging ikaanim na kaharian nang mapatay ang mga propeta ni Baal, at ang mga propeta ni Ashtaroth (Salome) ay agad na naging kapangyarihang namumuno sa ikapitong kaharian, sapagkat inulit nito sa sanlibutan ang mismong bagay na katatapos lamang nitong maisakatuparan sa Estados Unidos.

Ang halimaw ay ang mga haring may kaugnayan sa anak ng patutot, at ang patutot ay ang babaing naghahari sa ibabaw ng halimaw. Inilalarawan ni Jesus ang wakas ng isang bagay sa pamamagitan ng pasimula nito. Kung paanong ang paglalarawan ng kabanata labimpito ng Pahayag hinggil sa walong kaharian ay nagbukas ng selyo ng walong kaharian sa kabanata dalawa ng Daniel, ang halimaw at ang babaing nakasakay sa halimaw ay nagbukas ng selyo ng isa pang propetikong katotohanan, na nakabatay sa una na kumakatawan sa huli.

Ang Apocalipsis kabanata labimpito ang huling pagtukoy sa mga kaharian sa propesiya ng Biblia, kaya't iginigiit nito na ang Daniel kabanata dalawa, na siyang unang pagtukoy sa mga kaharian sa propesiya ng Biblia, bilang isang pangangailangang hinihingi ng propesiya, ay kinakailangang kumatawan din sa walong kaharian, na ang ikawalong kaharian ay buhat sa pito. Gayundin, ang paghatol sa babae at sa hayop na sinasakyan niya sa kabanata labimpito ay kailangang mailarawan sa unang paghatol sa patutot noong 1798.

Ipinaalam ng anghel kay Juan, sa pasimula ng ikalabimpitong kabanata, na ipapakita niya ang paghatol sa dakilang patutot at sa hayop na kaniyang sinasakyan. Ang unang paghatol sa patutot ay wastong naunawaan na naganap noong 1798, nang tumanggap ang Papado ng nakamamatay na sugat, at dumating ang panahon ng kawakasan. Gayunman, kapag ang isang "panahon ng kawakasan" ay kinakatawan sa kasaysayang propetiko, laging may dalawang palatandaan na isinasagisag ng mga tao. Ang kapanganakan ni Aaron at ng kaniyang kapatid na si Moises ang panahon ng kawakasan sa kasaysayang iyon. Ang dalawang palatandaang iyon ay sumagisag sa

kapanganakan ni Juan Bautista, at, makalipas ang anim na buwan, ng pinsan niyang si Jesus, at sa gayo'y tinandaan ang panahon ng kawakasan para sa kasaysayang iyon. Sa katapusan ng pitumpung taong pagkabihaag, na sumasagisag sa panahon ng kawakasan noong 1798, sina Dario at ang kaniyang pamangking si Ciro ang dalawang palatandaan ng panahon ng kawakasan. Magkasama, sumasagisag sila kina Reagan at Bush na una, sa panahon ng kawakasan noong 1989.

Noong 1798, na siyang panahon ng wakas nang nabuksan ang selyo ng Aklat ni Daniel sa kasaysayang Millerite, natukoy ang propetikong pagkamatay ng pampolitikang elemento ng halimaw ng Katolisismo. Ang heneral ni Napoleon na si Berthier ay tuwirang pumasok sa Vaticano, inaresto ang Papa, at winakasan ang pampolitikang awtoridad ng halimaw ng Katolisismo. Pagkaraan ng isang taon, noong 1799, ang babaeng nakasakay sa halimaw na iyon sa paglipas ng mga siglo, na kinakatawan ng Papa, ay namatay sa pagkabihaag. Ang paghatol sa patutot ay kinabibilangan ng paghatol sa halimaw na kaniyang ginamit upang pamahalaan ang mga bansa. Tinutukoy sa Kabanata Labimpito ng Apocalipsis kapwa ang paghatol sa halimaw at ang patutot na naghahari sa halimaw at nakasakay dito.

"Ang sanlibutan ay lipos ng unos at digmaan at hidwaan. Gayunman, sa ilalim ng iisang pinuno—ang kapangyarihan ng Kapapahan—magkakaisa ang mga tao upang salungatin ang Diyos sa katauhan ng Kaniyang mga saksi." Testimonies, tomo 7, 182.

Ang ikawalong ulo, na nagmumula sa pito, ay ang kapangyarihang papal na naghahari sa halimaw na binubuo ng sampung hari, na pinamamahalaan ng anak na babae ng patutot na siyang nakasakay sa halimaw. Ang mga elemento ng ikawalong kaharian, na nagmumula sa pito, ay dapat makita sa ikawalo at huling pangulo, na nagmumula sa pitong pangulo, kapag nabuo ang larawan ng halimaw sa loob ng Estados Unidos. Ang pagsasanib ng mga sungay ng Republikanismo at Protestantismo na tumalikod ay dapat magkaroon ng isang "ulo" na mamumuno sa larawan ng halimaw, at ang pinunong iyon ay magiging isang diktador na bukod-tangi.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Isang Awit o Salmo ni Asaf. Huwag kang tumahimik, O Diyos; huwag mong itikom ang iyong bibig, at huwag kang manatiling walang-kibo, O Diyos. Sapagkat, narito, ang iyong mga kaaway ay nagkakagulo; at silang napopoot sa iyo ay itinaas ang ulo. Sila'y nagpanukala nang may katusuhan laban sa iyong bayan, at nagsanggunian laban sa iyong mga ikinukubli. Kanilang sinabi, Halina, at atin silang lipulin upang huwag na silang maging isang bansa; upang ang pangalan ng Israel ay hindi na maalaala pa. Sapagkat nagsanggunian silang magkakasama na may iisang loob; sila'y nakipagtipan laban sa iyo: Ang mga tolda ng Edom, at ang mga Ismaelita; ng Moab, at ng mga Hagareno; Gebal, at Ammon, at Amalek; ang mga Filisteo, na kasama ng mga nananahan sa Tiro; Sumapi rin sa kanila ang Asur; kanilang tinulungan ang mga anak ni Lot. Selah. Mga Awit 83:1-8.